

ELŐFIZETÉSI ÁRA:
Egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt.
Egyes szám 16 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
Nagyvárad, Uri-utca 5. sz.
LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

KAPHATÓ:
Kiss Dávid, Kutasi D., Panker Dániel és Sonnenwirth I.
kereskedésében.

A KOLERA.

— Orvosi tanács. —

Jön a rémhír, hogy itt van az
Ázsiai kolera;
De szól doktor Bodor Károly:
A ki fél nem ember a!

E nyavalya a pokolba
Csakis *németet* vihet;
Magyar ember ne ijedj meg;
Igyál budai vizet!

A FÖLD KÖRÜL.

A leendő trónörökös
 Megy utazni a föld körül
 És e dolgon — higyjétek meg —
 A szívünk és lelkünk örül.
 Óh hogy is ne örülne, hisz
 Legalább megláthatja majd,
 Hogy nincs oly nép, kit becsülni
 Ugy lehetne, mint a magyart.
 Czárját akarja leölni
 A vad a muszka minden áron
 S tűzagnára lép a nagy ur
 Moszkvában és Péterváron.
 Dinamitot gyárt a francia
 S a hol virúl a szabadság;

Ártatlan vér párától
 Nagyra nő a dudva s gazság.
 Mérgecs nyíllal a szerecsen
 Holtra sebzi kaczikáját,
 A spanyol meg legyilkolni
 Vágyik árva, kis királyát.
 A kínai, indus, arabs,
 Török, tatár, hindu, japán,
 Nincsen oly hű a békében
 És oly vitéz nincs, a csatán.
 Csak a magyar igaz, nemes;
 A trónhoz hű, ámde bátor,
 Letiporni nem lehet; mert
 Szabadságért, él, hal, lángol.

FURA HÍREK.

Személyi hír. Fonnyadt Rébék, gyümölcs áruló kofa körünkbe érkezett és a kis piacon kipakolta a különféle nyavalyák baczilusait.

*

Érdekes bronzlelet. A nagyváradai löversenyter planirozása közben a földmunkálatokat végző napszámósok érdekes bronz leltre akadtak. A napvilágra került régiségek közt van az öreg «Csámpás» patkója; a néhai Lőrincz zabolája és egy bronz czitrom; mely valószínűleg középkori olasz-munka.

*

Hang és rang. A nagyváradai haladó izraelita hitközség elbocsátotta Berger Lajost, a gordonka hangú kántort, mivel Odry Lehel előtt tréfli nótákat énekelt; pedig mint értesülünk a derék gégemester nagyon is kóser nótákat dalolt; többek közt azt a palesztinai zsoltárt hogy: Lám veres a liba orra és a szigorú hitközég mégis megfosztotta rangjától a szép hangú Bergert.

*

Helysszíni szemle. Dr. Szabó Ferencz nagyrábéi nagybirtokos és nagyváradai nagytéglagyáros kérelme folytán a napokban tartották meg a helysszíni szemlét a a Bóné-kút melletti téren. A város részéről a tanács legmarkosabb tagjai voltak jelen. A próba gyúrását a polgármester nevébe Rácz Mihály főjegyző eszközölte; a pelyvát Bordé Ferencz tanácsos hintette bele a sárba, Gerő Ármán alkapitány pedig elfogta az egész téglavető társaságot és bekísérte a rendőrségre, hol a 200 éves jubileumról megmaradt pezsgőt jó-

kedvüen elfogyasztván az engedélyt Szabó Ferencznek egyhangulag megadták.

*

Értekezlet Tenkén. Ma egy hete értekezletet tartottak a tenkeiek, a biharmegyei gazdasági egylet által rendezendő kiállítás tárgyában. A gyűlésen a «Fakó titkár» elnökölt; kit a tenkei csikók és borlyuk vidám nyerítéssel és kedélyes bögéssel fogadtak. Este a tehéncsorda dalárdája több hazafias nótát bögött el a kedves vendég ablaka alatt.

*

Vasban dolgozó cségek. Az építendő »László vas-hídra» több vasgyáros czég ezek közt a Danubius, a Gregersen, a Neuschloss és Freund budapesti czégek pályáznak; a város azonban valószínűleg a helybeli fogház tapasztalt szakemberének, Csörgő Mihály betörő czégnek adja át a vállalatot; mivel a derék férfiú már tizenöt éve dolgozik vasban.

*

Tűszoltás a megyében. A tűszoltó intézmény nemcsak városunkban virágzik, hanem a vármegye több községében is tért hódít. Legújabbán Kis-Szántón alakítják meg a tűszoltó egyletet s a leendő főparancsnok már építeti is a tűszoltó laktanyát és a sörgyárat, hol a lángoló szívű és forró vérű sisakos vitézek lehütsék a lelkesedést; mint az Nagyváradon szokás.

*

Tengeri kikötő. Orsovát tengeri kikötővé akarják átalakítani. Erre a hirre Tóth Mihály szalárdi nagybirtokos is felajánlotta a Berettyó folyó mellett levő tengeri földjét, tengeri-kikötőnek.

*

Szerencsétlenség. A legujabb egyesület, a «byciclista clubb» vezértitkára *Friedländer* Hermann ur, tegnapelőtt neki hajtott a 42-ik számú confertéblinek; a derék vezértitkárnak semmi baja nem történt, hanem a ló feje beszakadt és szörnyet halt. Az első szerencsétlenség örömeire *Mihelfy* Jenő az egyesület pénztárnoka disztribúciót adott, mely alkalommal a tagok nagy lelkesedéssel fogyasztottak el két skatulya szekérenőcsöt.

KORTES VILÁG.

— Ékesen szóló Mustos Isvány politikai nézetei. —

Derül az idő! Ámbátor kitört az honfíjuhi fájdalom és nemzeti csüggedés *Csenyádi* nacscságának elhalálozása miá; de lassan-lassan csak elcsihül a kínzó érzélem, ha újra kezdődik a legszebb pógárijog, a szavallat.

Berettyó-Ujfaluba nemsokára megesordul mán az ital; folyik a hegyleve a Sárréten, az kákatövén!

Lesz hadd el hadd; meg vidám alkotmányi mozgalom!

Dehát jól van az; legalább tisztul az elvi jelentőség, meg a bugyelláris; mer én most is csak a mondó vagyok, hogy a manydátumho fűdolog az piz és a degesz tárczászat.

Hanem azir nem kell filni, mer ámbátor meleg napok következése lészen, de mégis hűvös az icczaka, vaczogni fog az honfíui fog és felfér a bunda!

Hanem telik mos gúnyára, sok a jelölt.

Ott van mingyá *Szunyog* Szabócs ur, bírja Esztár; *Pakszász* Károly nacscsága is ontja a lelkesedist,

meg a bizalmat, bírja Kereki; dr. *Oláh* Gyula úr szintén győzi szóval, meg biztatással.

Nem csuda hát, ha forr bennem a remény, meg az érzis.

Mán az ilyet szeretem!

Eddig bezzeg nagy vót itt az egyhangulat; de mán látom, hogy *Tardy* Sándor pártelnök úr is felülteti a *Tarkára* a *Gyuri* úrfit; *Dijenes* Lajos tekintetes úr hasonlóképpen kitűzte a hadi jelvényt a Berettyó partyára.

Lesz hát riadalom; no vigre!

Hanem hát rövid az idő!

Mindegy! annál mohóbban ömlik az ital, meg a trograny-beszid.

Vajjon merre fordul a közbizalmi részvét? Bezo nyosan arra a mék kövérebb, meg zsérosabb.

Huvá mennyek, merre csapjak? Hohó! ilyenkor okosan kell szétpellantani, ezt én mondom Mustos Isvány!

ÉN . . .

Én a bájos Csillag Anna
Kimentem a Potykába;
Kimentem — és mondhatom, hogy
Nem is mentem hiába;
Az asztalnál, a szegletben
Ült egy férfi mogorván,
De felvidult s hogy meglátott
Rögtön talpra ugrott ám.
S így szólt hozzám: Nina nagysám!
Nézzen az én szemembe,
Harmincz forint ötven krajczár
Hever az én zsebembe.
Napdíjas volt szegény ember,
Ámde azért gavallér,
Zene szólott s a tanyérba
Tőle hullott sok tallér.
Kifizette a sörömet,
Ugorkám és pecsenyém
S mámorosan, szerelmesen,
Csókokat szórt én felém.
Rápillanték, de sebesen
Mégsem vert a pulzusom,

Mert ő reá — tudja Isten! —
 Nem volt semmi gusztusom.
 Kusza bajsza, kopasz feje
 És megritkult szakálla
 Nem tett hatást sem reám, sem
 Más fiatal leányra.
 Megsímítám feje búbját
 S uramfia! Haja nőtt
 És a legény átváltozva
 Nyalkább lett, mint azelőtt;
 Megcsókoltam ajkát s íme
 A bajsza lett félöles,
 Szakálla meg sűrűn kinőtt;
 Mint esőtől a köles.
 Nosza erre gúnár nyakát
 Átölelte a karom
 És a szegény diurnista
 Olyan lett, mint a majom.
 Így jár az, ki velem kikezd
 És belém köt; dehát én
 Mit tehetek róla, hogyha
 Csodát tesz a pomádém!

AZ ORSZÁGOS KIÁLLÍTÁS.

— Vita az iparkamarában. —

Az elmúlt vasárnapon, délelőtt 11 órakor értekezlet volt a nagyváradai iparkamarában még pedig abból a czélből hogy czélszerű lenne-e Budapest főszék városban, 1895-ben országos általános nemzeti kiállítást tartani.

Az értekezleten negyven iparos és egy kereskedő sem vett részt.

Ily körülmények közt *Bortsey* György elfoglalván a nyeret; illetve az elnöki széket ismerteti a miniszteri leiratot és ajánlja, hogy a mai nap öröme díszítsék fel a várost *zászlókkal*.

Ő jutányosan és feleáron hajlandó jó mosó lobo-gókat szállítani.

Az elnök leszavazása után *Diósy* Ferencz lépett az emelvényre és melegen pártolta a kiállítást, mely alkalommal hajlandónak nyilatkozott olajos festékkel befesteni *Bertsey* Györgyöt.

Stern Lipót nem volt ellene a kiállításnak; már csak azért sem; mert ezer esztendeje lesz 1895-ben, hogy bejöttek őseink Jeruzsálemből a Katonavárosra.

Madas Lajos a kiállítás eszméje ellen van; azonban ha mégis megtartanák, hajlandó készíteni egy disz-bölcsőt, melybe egy szalontai göndörszörü malac-zot óhajt fektetni s a síró rívó állapot *Hadur* tiszteletére, az ezredéves ünnepély öröme helyett szeretné feláldoztatni.

Lang József nyomdatulajdonos lelkesedett a kiállítás iránt és azonnal felajánlotta a haza oltárára a saját *«Familiája»* diszkötésű példányát, sőt az egész *«Nagyváradot»* s ha kell a *«Bagoly»*-nak arannyal ékesített egy évi folyamát.

Déry János nagy üveg és porcellán kereskedő szintén pártolja a kiállítást és hozzá járul az átkos kormány leiratához, de csak azon feltétel alatt, ha a kereskedelmi miniszterium összes ablakait bevereti *Lukács* Béla ur s a kitört táblákat nem felvidéki tótokkal, hanem nagyváradai ellenzéki iparosokkal üvegezteti be.

Voncz Zsigmond kijelentette, hogy ő nem állit és nem szállit sem kabátot, sem nadrágot.

Beck Mór pótkávégyáros két mázsa subiczkot ajánlott fel a nemzeti kiállításra; mely után az elnök szavazásra bocsátván a kérdést harminczhárman négy ellen a kiállítás eszméje mellett nyilatkoztak s a kamarát bezárták.

Végül *Nagy* Gyula kefekötő indítványára a lelkesült iparosok elmentek a Zöldfába sörözni.

Ezzel az értekezlet véget ért.

A TÁRGYALÁSRÓL.

— Kedves bíró úr! Mégis valami dolog, hogy a *Gulyás* János védőjének, dr. *Weiszberger* Lipótnak honorarium fejében csak száz forintot állapított meg a törvényszék.

— Jaj barátom, hiszen elég gavallérosan fizet a begécsi gyilkos, mikor *védelem nélkül is* megszerezhetné volna a kötelet.

ARADI GERŐHÖZ.

Csendes, öreg direktor úr!
 Kedves Aradi Gerő;
 Azt halljuk, hogy tagjaidba
 Szállott már elég erő.
 Nem vagy beteg, sem köhögős,
 Megjavultál egy kicsit
 S míg te üdülsz, itt Váradon
 Elapad a deficzit.

Sokan járnak a színházba
S gőzfürdőket állva ki,
Telt házakat csinál neked
Komáromy s Náday.
Szóval profit lesz az idén,
Hogyha őszig így megyen,
Adja az ég, hogy ne csalódj;
Adja az ég úgy legyen!
Hanem kérünk, hogy bódédban
Ne szenvedjünk annyi kint,
A haszonból két garasért
Hozass egy kis zacherliint.

Csöpi-Csóka.

A DIÁKOK.

— Olvastad az újságból, hogy *Kékus* főtisztelendő
úr *Marienbádba* ment soványító kúrára?

— Olvastam, pedig kár volt neki elmenni, hiszen
nekem most is olyan soványan adta a kalkulust.

— Miért panaszkodol; látod én elég kövér sze-
kündát kaptam tőle.

FÜRDŐI LEVELEK.

— A «Bagoly» saját külön fürdőző nagyságaitól. —

— *Bihar-Füredről.* —

I.

Kedves szerkesztőm!

Czudar, hideg idő!

Korcsolyázunk és bundában járunk; jégcsapot szo-
pogatunk és orrunk czinkét fog a zúzmarától.

Oh bár szabadulnék erről az átkozott, medvének
való helyről.

Még megérem, hogy kocsonyává fagyva kerülök
haza. A koszt rossz, a hús kemény, a krumpli ned-
ves, a karalábé redves, — szóval nekem itt semmi
sem kedves. Sze—sze—szervusz!

Hápczi!

Tisztelettel

Hüllő Gábor,
fürdővendég.

II.

Kedves szerkesztőm!

Kitünő, pompás tündéri világ!

Kék ég; zöld föld. Fenyő illat! Élet! Ozon! Ferbli,
kalabriász és hozom!

Kitünő koszt; étel, ital doszt;

Itt van Kuli, Kari, Gyuri; örökös vígság, táncz,
zene, muri!

Sohse halunk meg! Sohse megyek haza.

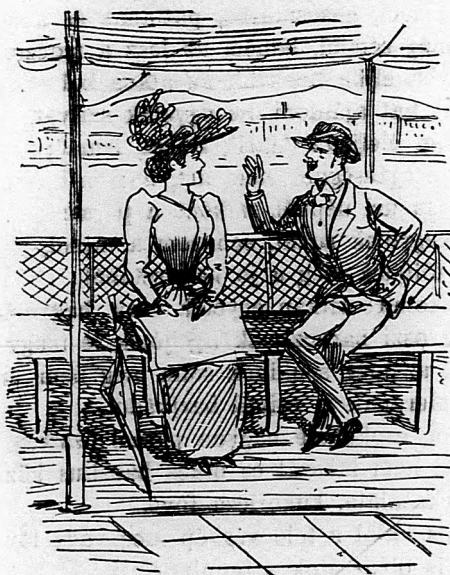
Szervusz!

Forró Ferencz,
fürdővendég.

TAUGLICH!

A ki gacsos, sánta, kancsi,
Nem kell többé Wekerlének;
A sok rokkant dohánypásztort
Elengedik már a szélnek.
Domboru mell, nyalka termet,
A földolog mostanába,
Hogy a lányok lelkesedve
Kacsintsanak a finánczra.
Pedig bizony nem kellene
Nézni termetre és korra;
Mert földolog a fináncznál,
Hogy legyen jó, finom orra.

A FÉLIX-FÜRDŐBŐL.

— Mondja csak uram, van-e már önnek neje?

— Miért kérdi?

— Hát úgy látom, hogy házas ember; mert na-
gyon unalmas.

A JÓ EGÉSSÉG.

Irta dr. Csatáry Lajos,
egészséges közegésségügyi tanácsos.

Kedves barátaim! Vigyázzatok nagyon;
Mert nyáron igen sok veszedelem vagyon;
Vérhas, tifusz, himlő, hurut, hideglelés,
Tyúkszem, hascsikarás, pattanás és kelés.
Ez még semmi, hanem az lesz a maczera,
Hogyha eljön hozzánk az átkos kolera.
Azért hát ajánlom, ne egyetek szilvát,
Hanem öleljétek Marit, Rózát, Irmát;
Ez az egészségnek nem árt, hanem használ,
Úgy az úri népnél, miként a parasztnál.
Ne vegyetek sokat, sohasem a tálból,
Tiz töltelék elég a jó káposztából;
Kecsketejre ritkán egyetek csak hagymát
S az őszi baraczknak nyeljétek le magvát;
Mert az még senkinek soha meg nem ártott,
A kolerának is csinál barikádöt.
Sóska, csokoládé nagyon pászol össze,
Mivel nem lakszál és nincs bacillus közte.
Ugorkasaláta, kukorica főve,
Biztos halál s tőle végkép meg vagy löve.
Azt is olvassátok s tanuljátok innét,
Hogy csupán páczolva egyétek a dinnyét,
Aszalva a krumplit, fővetlen a rákot
És kolibri zsírba kirántva a mákot;
Mertha excedáltok, segíteni bajos,
Azt én mondom nektek, Csatáry, a Lajos.

Kirabolt költő.

Vulkán József, koszorús dalnok Bihar-Füreden üdül, de míg ő a «*Penge-hegy gerincz*» tetején költé lelke legszebb gyöngyeit, addig idehaza Nagyváradon valami gonosz lelkű zsvány, lakása ajtaját felfeszítve, betört.

A rendőrség azonban nem nyugodott, hanem nyomolt és ez egyszer csakugyan eredménnyel.

Már régóta feltűnt *Papoleczy* Ferencz alkapitány-nak, hogy az utcán egy kopott kabátu ember sétál, kinek mellén a «*Bene Merenti*» román érdemrend harmadosztályu jelvénye ragyogott és fityegett.

Megszólította a csavargót, ki el akart szaladni, de *Papoleczy* a veloczipedén utólérte és fülöncsípte.

— Uram hol vette ön ezt a metáliát?

— *Vulkán* József urtól.

— Lopta?

— Nem!

— Kapta?

— Kaptam.

— Miért?

— Hát azért mert a *Bagoly* czimü lapot lefordítottam román nyelvre, a *Familiát* pedig könyv nélkül megtanultam.

A rendőrség sürgönyileg megkérdezte a bihar-füredi dalnokot s mivel a gyanus olvasó és műfordító vallomását *Vulkán* József is megerősítette ennél fogva szabadon bocsátották.

Vajjon ki hát a bünös, ki a betörő?

Azt nem lehet még tudni; de a rendőrség tovább nyomol.

HIRDETÉS,

— De nem bélyegköteles. —

KERESTETIK

a «BAGOLY»-nak két munkatársa.

1-ör. *Fehér Desső*. Göndör haju, ábrándos tekintetű, hét arasz hosszú, jól táplált fiatal ember. Szeret paprikás szalonnát enni és borsos verseket költeni. Különös ismertetőjele: bal térde kalácsán egy borsó nagyságu lencse.

2-ör. *Sas Ede*. Lecz haju, borongó tekintetű, öt arasz hosszú, gyengén táptált fiatal ember. Táncozol, iszik, vív és szúr, igazi úr. Különös ismertető jele egy női arczkép, melyet a nadragja zsebében hord.

Ez a két elveszett munkatárs, élve, vagy halva, józanon, vagy benyalva az Olympusra, onnan pedig a szerkesztőségbe kísérendő.

A juhtalpa nem marad el.

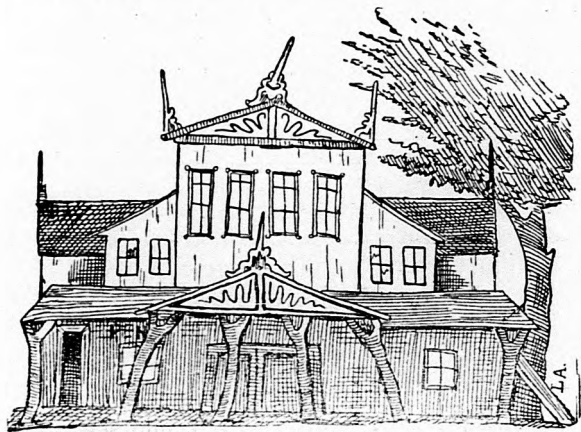
Tisztelettel

Lovassy Andor,
felelős szerkesztő.

Ó.

Zöldfa-utcán egy nagy házban lakik ő,
A férje egy mogorva kereskedő;
De az asszony jó kedvű, vig, derék nő,
Kaczag, nevet, hogyha arra egy tiszt jó.
Nem kemény a szive, mint a szikla kő,
Meglágyítja gyakran a szép szerető.
Szegény férjnek a gyanuja végre nő;
Járkál, topog és pokoli tervet sző,
Keze között megvillan a puskacső:
Pikk, pakk, dirr, durr, nagy mérgesen oda lő;
De nem talált senkit sem a vakmerő;
Mert a tiszttel rég megszökött már a nő.

A FABÓDÉBÓL.

Bizony nagy művész az a *Náday*! Ezt nem csak azért írjuk, mert *Leander* ur, *Vé-Zsé* ur és *Alba* ur elismerik, hanem azért is, mert a *Náday* vendégszereplése alatt történt meg a fabódében az a soha nem látott, soha nem hallott nagy esemény, hogy *sugó nélkül* játszott a társulat.

A dolog úgy történt, hogy Diogenes lyukban lakó utódja a sugó, gégesorvadásba esett a megerőltetés-től és mikor a budapesti művész ide jött, már akkor csak sisegett, susogott, mint a sás.

Náday felkiáltott: fiúk, lányok, magyarok, francziák! Mondok valamit, tanuljátok meg jól a szerepeteiket és játszatok az én kedvemért könyv nélkül.

Úgy lett; a társulat lelkes tagjai kimentek a *zöldbe* tanulni.

Igen tanulni.

Essmélet József a Ligetben motyogott; *Pelhes* a Rhédey-kertben gesztikulált, a kis *Tárnoki* a Körösparton sohajtozott; *Arányi* és *Parányi* a Schlauchtéren magolt; *Nyilasi* Mátyás a szőlősi sörházban szedte magába a betűt.

Mire a próbára bekerültek, mindenki úgy tudta a maga dolgát, mint a karikacsapás.

Vedrest ugyan beültették az oduba; de a derék helyettes sugó náthát kapott és olyan szuszka lett, mint egy muszka.

Az előadás kitűnően sikerült; a kritikusok rózsaszínű szemüvegen nézték a diadalt; *Leander* megírta a «*Szabadság*»-ban, hogy veszett unalmas, rossz darab; de kitűnő játék, zsufolt ház; *Alba* ur pedig kinyilatkoztatta a «*Nagyvárad*»-ban, hogy mulatságos víg darab, gyenge játék, üres ház.

*

Máskülönbben a társulat tagjai igen jól érzik magukat Nagyváradon. *Haraszi* Hermin öt kilót hizott mióta itt van, nemcsoda hisz a dühös *Nimródok* vad galamb pecsenyével kedveskednek neki; *Tárnoki* is viruló színben van, rá is fogta egyik imádója és kritikusa, hogy spanyolviaszk szépség; *Arányi* Bella napról-napra szőkébb, *Margó* Zelma napról-napra fitosabb.

A férfiak is gyarapodnak testileg, lelkileg; csak *Nyilasi* Mátyásnak gyengül meg néha a bokája.

De azért nincsen semmi baj!

Csuhaj!

K Ö Z G A Z D A S Á G.

U J T A L Á L M Á N Y.

A gazdák mindenféle panaszkodnak, hogy *rozsdás* a buza, szorultak a szemek, rossz a termés, sovány a kilátás.

Nem kell kétségbe esni!

Nem szabad elcsüggedni!

Azért vagyok én, hogy segítsek és jó tanácsosul szolgáljak.

Hosszas kutatás és búvárkodás után kitaláltam hogy miként kell kikerülni a veszedelmet.

Olvastam a történelemből, hogy őseink nem túrtek rozsdafoltokat a fringján. Mi se túrjünk a buzán!

Ez okból ajánlom, hogy minden gazda vegyen a patibából «*Fakó titkár-féle putzport*» ezzel a titkos szerrel minden buza szemet be kell kenni és a heverő béresekkal ki kell fényesíttetni a rozsdás gabonát.

Csak bátran, lelkesedéssel: Az eredmény *fényes* lesz Honfiai üdvözlettel,

Weingärtner András.
gazdasági egyleti titkár.

R É G I D O L O G.

Spártában élt egy görög bölcs,
Kinek jelszava az volt: tölts!
De összehúzta őt a görcs
És utolsót rugott a bölcs.

AZ ELŐRELÁTÓ.

— Te kegyetlen ember, miért tartod ilyen rossz kosztot a kutyádat?

— Csupa előrelátásból; legalább ha jön a sintér, annál könnyebben el tud szaladni.

A szerkesztő postája.

F. A jóízűen pattogatott rímeket megkaptuk; igazán szívből neveltünk rajta, hogy mégis miért nem közöltük, megmagyarázza az a levél, amit erre vonatkozólag a napokban írni fogunk; addig is kérjük hegyezni a tollat csatára! — **M. K.** Ön nemes, nagylelkű ismeretlen! Jól esik az álarcz alól is az elismerés, de jobban esnék, ha a sisak alatt is igazat mondott volna és csakugyan előfizető lenne; mert így rontja az illúziót a gyanú. Különbön büszkék vagyunk reá, hogy buzdít bennünket maga kis pajkos! — **Régi ismerős.** (Poklostelek.) A vers «magánkörben» hatást csinálhatott, de a közönségnek elevebben megírt dolgok és mindenekelőtt nem gacsos, hanem jó lábú rímek kellene. Ezt a világot sem azért mondjuk, mintha kisebbiteni akarnánk; de azt hisszük telik onnan kis megerőltetéssel valami jó is, nem kell annak versnek lenni; hiszen a habkóknál néha jobban ízlik a töltött káposzta. — **Pippó.** Szabad a vásár, akár százat is; az illető jóindulatától függ. — **Rien.** T. G. fekete, A. B. szőke. A fogadást ön nyerte. Hát falun ilyen dolgok felett vitáznak a férjek aratáskor? Oh! Apage! — **G. P.** (Nyiregyháza.) Csak egyedül önnek van joga abban határozni; de jó lesz azért mást is megkérdezni ebben a tárgyban. — **Borvirág.** (Helyben.) Talán nem tudja még, hogy a váradi hegyekről elpusztult a borág, máskülönben nem írt volna olyat, hogy virúl, gyümölcsözök a dús hegyi szőlő.

Felelős szerkesztő: LOVASSY ANDOR.

Társszerkesztő: FEHÉR DEZSŐ.

Kiadótulajdonos: LANG JÓZSEF.

HIRDETÉSEK.

Dupla márcsiusi Dreher-sör.

A nagyváradi korzón épült palotaszerű RIMANÓCZY-fürdő épületében nagy kényelemmel, villanyvilágítással és eleganciával berendezett

sör- és kávéházat nyitottam.

Midőn ezt a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni bátorkodom, egyttal tisztelettel jelentem, hogy **kitűnő ételek és italok** pontos kiszolgálásáról gondoskodtam. Helyiségeimben **38 különböző lap** olvasható, közöttük aradi, debreczeni, kolozsvári és szegedi hírlapok.

Minden törekvésem oda irányul, hogy az **intelligens** közönség teljes megalégedését kinyernem sikerüljön.

Azon reményben, hogy igyekezetem kellő méltánnyal fog találkozni, tisztelettel kérem a nagybecsű támogatást.

WALTER M. ANTAL.

Világos kőbányai Dreher-sör.

Abonensek előnyben részesülnek

Kitűnő borok.

LEGOLCSÓBB NAPILAP

az IVÁNYI ÖDÖN kitűnő szerkesztésében minden nap, még vasárnap után, hétfőn is megjelenő

„NAGYVÁRAD”

oly változatos tartalommal, hogy még a fővárosi lapokat is megelőzi.

A közkedvelt lap előfizetési ára:

Szétküldéssel	
Egész évre	10 frt — kr.
Fél évre	5 frt — kr.
Negyed évre	2 frt 50 kr.
Egy óra	1 frt — kr.

Szétküldés nélkül	
Egész évre	8 frt — kr.
Fél évre	4 frt — kr.
Negyed évre	2 frt — kr.
Egy óra	— frt 80 kr.

Megrendelhető a lap kiadóhivatalában:
Nagyvárad, Olaszl, Úri-utca 702. sz.
LANG JÓZSEF nyomdája.